

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. VII. De Sententia Excommvnicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Indulgentiæ pro congregationibus quando euulgandæ.

Cap. LXVIII.

Indulgentiæ Gregorij XIII. cuius etiam literæ in vltima parte huius libri editæ sunt, congregationis nomine concessæ, singulis mensibus à Sacerdotibus Forancis, ex decreto Prouinciali in singulos menses euulgentur, quo die Missa illius congregationis celebratur.

DE SENTENTIA EXCOMMVNICATIONIS. Tit. VII.

Excommunicati qualiter denunciandi, & contra pertinaces procedendum. Cap. I.

Quo diligentius studeant, qui excommunicationis pœna affecti sunt, in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium restitui, ac ne alij eorundem commercio consuetudineve, per imprudentiam utantur, nos Veterum canonum auctoritatem sequuti, iubemus, vt Episcopus, cum excommunicationis sententiam, contra aliquẽ tulerit, eumq; excommunicatum palàm denunciari iusserit, eius nomen, & cognomen, tum ad Cathedralis, & propriæ parochialis Ecclesiæ Valuas affigendum descriptum mitti curet parochis, & urbanis, & diæcesanis, qui primò saltem cuiusque mensis Dominico die illum populo excommunicatum denuncient; neque hoc agere desistant, quod ipsis Episcopus significarit, eundem matri Ecclesiæ reconciliatum esse. Quod si tres menses is excommunicationis vinculo irretitus permanserit; illius nomen, & cognomen Episcopus tum reliquis huius Prouinciæ Episcopis, tum illis præterea denunciaret, ac significet, quorum diæcesis sibi finitimæ sunt. Cum autem ille ipse ad Matris Ecclesiæ gremium redierit, quibus antea illum excommunicatum Episcopus denunciauerat, ijs eundem absolutum quamprimum significet. Quod si quis per annum in excommunicatione permanserit; ad Episcopum Parochus cum deferat, vt contra illum agatur, quemadmodum, & canonum iure, & summorum Pontificum sanctionibus decretum est.

Excommunicationis quanta sit pœna, qualiter populis significanda. Cap. II.

Quo diligentius fideles caueant, nè excommunicationis vllius vinculis irretiantur: hoc parochi sæpe præstent, vt eos sæpe doceant, quàm grauis excommunicationis pœna sit, & quàm valde omni studio cauenda idq; ad præscriptum faciant instructionis huius Prouinciæ.

Quæcunque excommunicationes latæ sententiæ, quando & qualiter populis denunciandæ. Cap. III.

Quæcunque excommunicationum sententiæ, uel à summis Pontificibus, uel Tridentini, aliorumq; generalium, & prouincialium Mediolanen-

sium

Cõtra eũ
tanquam
de heresi
suspectũ
procedi
potest,
Cõc. Tri.
ses. 25. c.
de refor.
3. in fi.

sum Conciliorum decretis, vel nostris constitutionibus latae sunt, quibus ipso facto, vel iure homines irretiuntur; haec omnes summam vulgari sermone expressae, & in tabellam aliquam ordine relatae, die primo Dominico Quadragesimae in Cathedrali Ecclesia, de suggestu, frequente populo de scripto legantur, quo fideles meminerint, diligenter ab illis cauendum esse. Idque etiam fiat in Parochialibus illis Ecclesiis singulis, ubi id fieri Episcopus expedire censuerit.

Iure excommunicationis monitoriales qualiter, & quando concedantur, ac promulgentur, vel ne. Cap. IIII.

Excommunicationum, quae certis monitionibus primùm adhibitis, ad finem reuelationis, ut aiunt pro deperditis, subtractisve rebus ferri solent, litera ne cuiquam, nisi ijs concedantur, qui ob eam causam supplicationis libellum Episcopo obtulerint, eorumque ipsorum tantum rogatu, quorum civiliter interest. Qui supplicationis libellus eiusmodi sit, quo & res ipsa, de qua agitur, & eius pretium item nominatim, speciatimque exprimat, nisi Ecclesiae loci pii, communinatis, Uniuersitatis, Collegij, vniuersalisve successoris res sit, cuius certam notitiam illum, illamve non habere verisimile est, tunc enim supplicantis, qualitate in libello expressa rei, de qua queritur, descriptio quaedam generatim fieri poterit, modò ne sit incerta nimis aut non verisimilis sed eiusmodi, quae saltem ostendat rem ipsam, ut est Tridentini Concilij praescriptum, non vulgarem esse.

Infr. c. 6.

Prosequutio praedictorum. Cap. V.

PORRO eiusmodi excommunicationum litera non concedantur.

Pro re criminosa, quae infamiae notam inuret.

Pro re non occulta omnino.

Pro re quae ita iam diu amissa, aut subtracta est, ut illius memoriam amplius non haberi verisimile sit.

Neque rursus cuiquam excommunicato, aut manifestè, ac notoriè criminoso.

Neque verò contra aliquem, quem pro rebus, quae in monitorijs literis exprimantur, satisfacere non posse constat.

Neque praeterea in loco, ubi eas verisimile sit negligi, contempnive.

Cum verò pro ratione praescripta, aliquando conceduntur, ne tamen in Sanctissimis his diebus, in Natiuitate scilicet Domini, Pascha Resurrectionis, Ascensionis, Penthecoste, in celebritate sacri Corporis Domini, alijsque anniuersarijs solennioribus diebus, vllò modo promulgentur, nisi Episcopus aliter censuerit.

Prosequutio praedictorum. Cap. VI.

Conc. Tri.
Ses. 25. c.
3. de re-
form.

Si item nihil, quod supra sancitum est, neque aliud quicquam obstat, quominus concedi possint, ne semper tamè dentur, concedanturve, sed tantum cum Episcopus, seruata forma Concilij Tridentini expedire censuerit.

Quando

Quando Episcopus pro dictis literis sententiam excommunicationis ferat. Cap. VII.

IS verò literis monitorijs aliquando datis, ne excommunicationis sententiam Episcopus ferat, nisi de earum promulgatione locis, & temporibus congruis facta, relationem acceperit, & iterum de re ipsa diligentius, accuratiusq; deliberarit, ac grauem præterea causam censuerit, quamobrem illam ferat.

Contra fœminas regularium domos intrantes qualiter procedatur. Cap. VIII.

SI quæ fœmina, cuiusuis etiam conditionis, dignitatis, gradus, ac generis splendore illustris, virorum regularium cuiuscumque vel ordinis, vel instituti claustra vbicunque in illis, etiam prioribus monasterij conuentus domusve claustralis porticibus, primariæ eiusdem ianue exteriori proximis, contra quàm Pij V. & Gregorij XIII. constitutionibus sancitum est, ingrediat, pro earum sanctionum iure Episcopus pœnarum, censurarumq; declaratione, & irrogatione contra illam seuerè agat.

Constit.
Pij V.
sub die
23. Octo.
1566 in-
ter eius
cõsti. nu.
12. i. Bul.
fol. 952.
Gregor.
XIII.
Idi. Iun.
1575. in
Bull. nu.
36. f. 139.

Quando prima claustra regularium fœminis intrare permittitur. Quæ verò cohærentia sub prohibitione comprehensa sintve definiri debeant. Cap. IX.

AD Priores autem illas claustris porticibus, exterioriq; ostio viciniore, vt à sancta sede Apostolica declaratum est, ingressus mulieribus non vetatur, quo tempore in ijs, cum cœmiteria, sepulcrave sint, pro mortuis fiunt, à regularium vniuerso monasterij domusve illius conuentu supplicationes, processionesve publicæ de more aguntur. In claustrorum autem finibus censeantur horti etiam, ac viridaria, vineæ, & eiusmodi loca, quæ monasterijs, domibusve regularium ita continentur sunt adiuncta, vt ab illis domibus, vel monasterijs ad eos hortos, locave aditus sit nulla via, locove publico interiecto. Sin autem de claustrorum finibus, circumscriptioneve dubitatio, aut difficultas aliquando existat, per loci ordinarium, adhibitis regularium superioribus, illa explicetur; certaq; demum ipsis limitibus claustralibus definitio, circumscriptioneve statuatur, vt ne ob varias eorum superiorum regularium interpretationes occasio præbeat, quamobrem censurarum vinculis fidelium animæ irretiantur.

Censurarum vim qualiter parochus explicet, & contra interdictos agat. Cap. X.

NON solum excommunicationis vt decretum est, sed etiam interdicti, aliarumq; censurarum vim, & potestatem parochus ijs sermonibus, concionibusve aliquando explicet, quos ad populum habet, & verò publicè excommunicatos, interdictosve, qui à sacerdote celebrante vt ab Ecclesia exeant, nominatim moniti permanere auferint, excommunicationis vinculo irretitos esse, neque ab alio, nisi à sede Apostolica solum, absolui posse ostendat, vt Clementis V. sanctione cautum est.

Clemen.
Grauis
co. tit. de
sent. ex-
co. i. cle.

Interdicta

Interdicta Episcopalia etiam à regularibus seruanda. Cap. XI.

Cōc. Tri.
sef. 25. c.
12. de re-
gul.

Interdicta ab Episcopo promulgata, non solum, quæ vniuersos, sed quæ singulos etiam attingunt, ab ordine omniregularium in suis Ecclesijs, et promulgentur, & seruentur item, vt Tridentinum decretum iubet.

Nomina excommunicatorum, & interdictorum. vbi deferenda.

Cap. XII.

Parochus cum aliquos vel excommunicatos, vel interdictos pronuntia- rit, eorum nomina, cognomina, & diem, quo excommunicati, interdicti- ve sunt, quamprimum ad fori Episcopalis Cancellarium deferat.

Censuratorum bannitorumq; nomina qualiter in tabella describen- da & moderanda sint. Cap. XIII.

Hic verò in tabella, eo potissimum nomine confecta, rectè exscribat- ur, quæ à parochio acceperat.

Ei præterea tabellæ, quam in Cancellaria diligenter certo loco asseruet, addat, detrahat quicquid in dies singulos addi, detrahi, mutari ve acciderit.

Item de clericis, qui vel suspensionis censura affecti, vel exilio multati sunt, accuratè etiam seruet Cancellarius, notato tempore, quo in ea suspensio- nis censura, aut exilio permanere decretum est.

Quò diutius eò grauius pro censura satisfiat. Cap. XIII.

Quò diutius in excommunicationis, interdictive censura aliquis perman- serit; cum absoluitur, eò grauiori pœnitentia afficiatur.

Dispensationem à canone propter infantis suffocationem edito, qua- liter Episcopus delegare poterit. Cap. XV.

Grauiissimo suffocationis infantium, qui non dum atatis suæ annum ex- pleuerunt periculo, vt occurreretur, pœna excommunicationis, quam mulier in eo genere delinquens, ipso facto subiret, Concilio Quarto sancita est.

Verùm cum aliquando causæ, & difficultates incidant, ob quas non omnino præstari potest, quod salutariter in Concilio Quarto cautum est: ideo hoc decre- to, eam cautionem adhibere nobis visum est, vt pro scientiæ suæ religione Epi- scopus in grauioribus causis dispensare, dispensandiq; , aut habilitandi fa- cultatem eo in genere Vicarijs Foraneis delegare possit, alijsq; item Ecclē- siasticis hominibus prudentia, & rerum usu aditis.

Supra de
pœnit. &
remiss. c.
35.

Sententia excommunicationis propter suffocationes quos includat. Cap. XVI.

Quòd si quis, (quicumq; sit,) etiam præter nutricem & matrem non ad- hibita illa cautione, neq; dispensatione impetrata, infantem, contra præ- scriptum, in lecto tenuerit, aut matrem nutricem ve id facere co- gerit, aut impedierit quominus eo decreto præscripta cautio adhiberetur, is eadē pœna irretitus sit, quæ illo decreto, mulieri in eo genere delinquenti con- stituta est.

F I N I S.